

La vida és bonica (però complicada)

Algú avui no serà a taula,/ però tothom hi pensa de tant en tant

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=wxV_CIJJRto

Som dilluns de Pasqua i com cada any
jo porto la mona per al fill gran.
No és igual que altres vegades,
algú avui no serà a taula,
però tothom hi pensa de tant en tant.

Tres canalles costen de pujar,
ningú no perdona i menys el banc.
Després de la feina a casa
fas neteja a aquella escala
del bloc on treballa el teu advocat.

I avui torna a ser dissabte,
t'obriran la porta ("hola, com va?"),
et faràs la forta ("t'has aprimat"),
el menut pregunta per què encara no hi ha el pare.

Quan surts i tornes a casa
el gust dels seus llavis ("fins aviat"),
fa que no t'amaguis ("t'estimo tant").
La vida és bonica però a vegades complicada,
tant se val.

El teu home és un tros de pa
però com sempre es va deixar enredar.
Quan va sentir la condemna
li va caure el món a terra,
que llargs es faran aqueixos quatre anys!

Lents passen els dies, ja és Nadal.
Els petits esperen el regal.
Pels carrers la gent et mira
i et saluden amb somriures.
D'on treus tantes forces per no plorar?

I avui torna a ser dissabte,
t'obriran la porta ("hola, com va?"),
et faràs la forta ("t'has aprimat"),
el menut pregunta per què encara no hi ha el pare.

Quan surts i tornes a casa
el gust dels seus llavis ("fins aviat"),
fa que no t'amaguis ("t'estimo tant").
La vida és bonica però a vegades complicada,
tant se val.

I avui torna a ser dissabte,
t'obriran la porta ("hola, com va?"),

et faràs la forta ("t'has aprimat"),
el menut pregunta per què encara no hi ha el pare.

Quan surts i tornes a casa
el gust dels seus llavis ("fins aviat"),
fa que no t'amaguis ("t'estimo tant").
La vida és bonica però a vegades complicada,
tant se val.

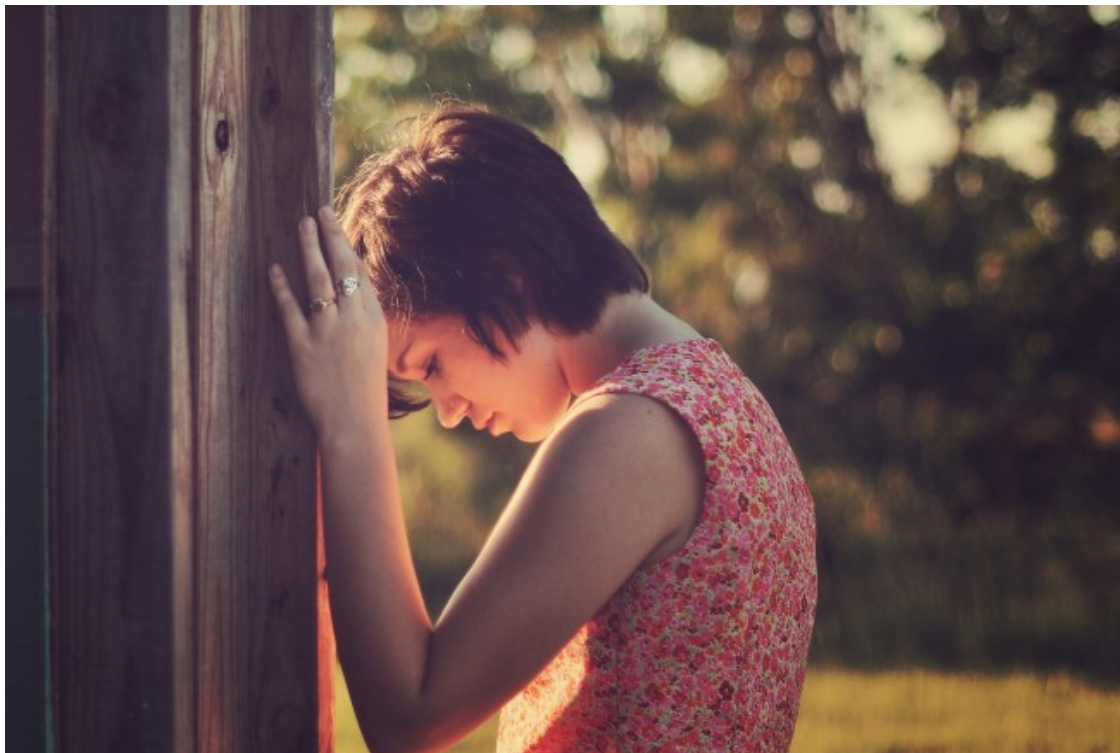

Foto: lauren rushing